

1967.06.03.

12162

ÁLLAMI
DÉRYNE SZÍNHÁZ

**TABI
LÁSZLÓ**

ENYHÍTŐ KÖRÜLMÉNY

TABI LÁSZLÓ

mondja legújabb darabjáról

„Minden könyvnek megvan a maga sorsa...” — tartja a klaszikus közmondás. Nézetem szerint ugyanez a színdarabokra is vonatkozik. Hadd mesélem el, hogy miként született az Enyhítő körülmény, legutóbbi vígjátékom.

Gimnáziumi tanulmányaimat annak idején (közel negyven esztendeje) a Barcsay utcai gimnáziumban végeztem. Nem én voltam a tanintézet legjobb diákja. Sőt. Mindig csak annyit tanultam, hogy az év végi vizsgákon átengedjenek. Csak annyit, amennyi a szolid elégségeshez kellett. E tekintetben a nyolc esztendő alatt mindössze kétszer tévedtem: egyszer jó jegyet kaptam latinból, egyszer megbuktam történelemből. Ez utóbbi annál inkább is kínos volt, mert történelemből éppen az érettségim bukta meg. Szüleim a Balaton mellé küldtek, hogy a pótérettségre felkészüljek.

Hosszú ideig foglalkoztatott ennek a nyárnak az emléke, s ami-

kor íróvá cseperedtem, első témáim egyikeként kisregényt írtam belőle. Teltek-múltak az évek és évtizedek, de annak a fiatalkori balatoni nyárnak az emléke nem halványodott bennem; s mert közben rákaptam a színdarabíráásra, türelmetlenül vártam, hogy pótérettségim története felhízzék három felvonásra. Hiába vártam. Türelmemet vesztítve végül is leutaztam Szigligetre, hogy ott majd egyfelvonásost írjak belőle a Televíziónak. Egy februári estén régi folyóiratok között matattam a Szigligeti Alkotóház társalgójában s egy bűnügyi riportban megtaláltam az én kedvenc témám hiányzó másik felét. Így jött létre az Enyhítő körülmény, melynek tárgyát részben a magam életéből, részben az Életből merítettem. Ez a vígjátékom egy kicsit pajzán, egy kicsit krimi és nagyon mulatságos. Jó lélekkel ajánlhatom szíves figyelmükbe.

Valahol délen

Esküvő

Különleges világnap

Színházunk ezeket a Tabi-darabokat játszotta

Ne félj, kislíú, nem vágy egyedül...
(Fáy Györgyi és Kemény István)

Torday Gábor, Fáy Györgyi és Németh József

TARTALOM * * * * *

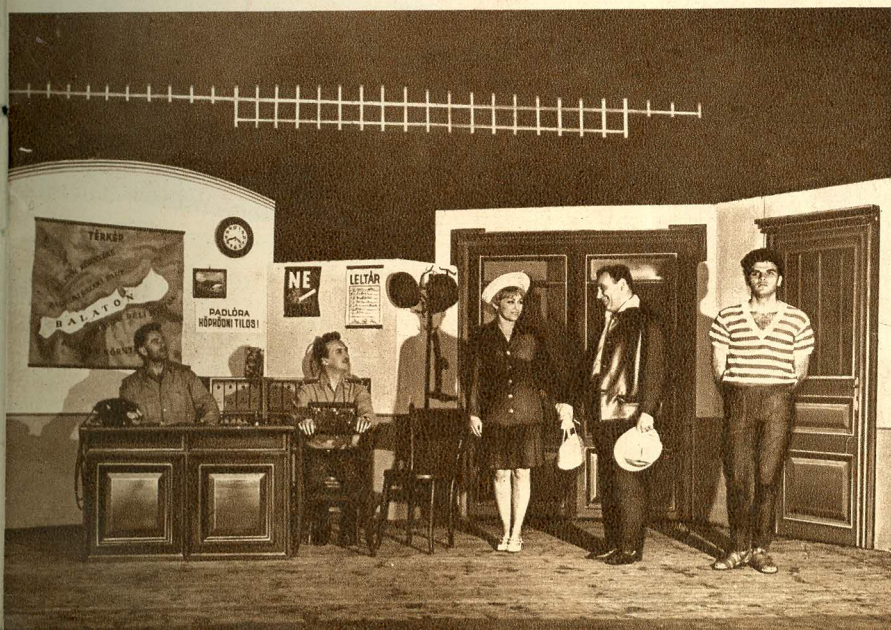
Szikoráné, egy jólszituált fogtechnikus szép, harmincéves felesége egy balatoni szállodában tölti a nyarat. Enervált gavallérok próbálják elcsábítani, de ez a finom próbálkozás korántsem tudja levenni a lábáról a szépasszonyt. Akkor már tessék szerelemmel közeledni — mondja —, ne ilyen józan számígtatással.

Egyszer csak bemászik az ablak előtti fáról egy tizennyolc éves, heves ifjú, aki szerelmet követel. Az asszony ki akarja rúgni. Azonban mégsem rúgja ki. A fiú még többször bemászik. Akkor is éppen bent van, amikor Szikoráné megtudja, hogy férje perceként belül megérkezik. Csak komplikálja a helyzetet, hogy a fiú részeg — és még ráadásul oda is akar állni a férj elé, hogy elvegye tőle a feleségét. Az asszony fellármázza a szállodát, és a fiút a helyszínre érkező rendőr előállítja az őrszobára — betörésen való tettenérés címén.

Rövidesen megérkezik a férj, és az asszony csak úgy véli elkerülhetőnek a botrányt, ha azonnal elutaznak. Ezt azonban nem lehet, mert másnap korán reggel a rendőrségre kell menniük.

Másnap a rendőrségen Szikoráné azt állítja, hogy nem ismeri a fiút. A fiú is így vall. A rendőrség sejti, hogy a fiú csak lovagiaskodik, de ebben az esetben eljárást kell indítani ellene — betörés miatt. Maga a rendőrség igyekszik úgy folytatni a nyomozást, hogy bebizonyosodjék a fiú ártatlansága: azaz, hogy az asszony tudtával került a szobába. A fiú kis cserfes unokahúgának vallomása világossá is teszi az igazságot.

A fogtechnikus természetesen minden erejével hisz neje ártatlanságában, az asszony meghatottan megköszöni a fiú lovagiasságát, a fiú pedig szomorúan, de egy szép szerelmi élménnyel gazdagon vág neki további életének.

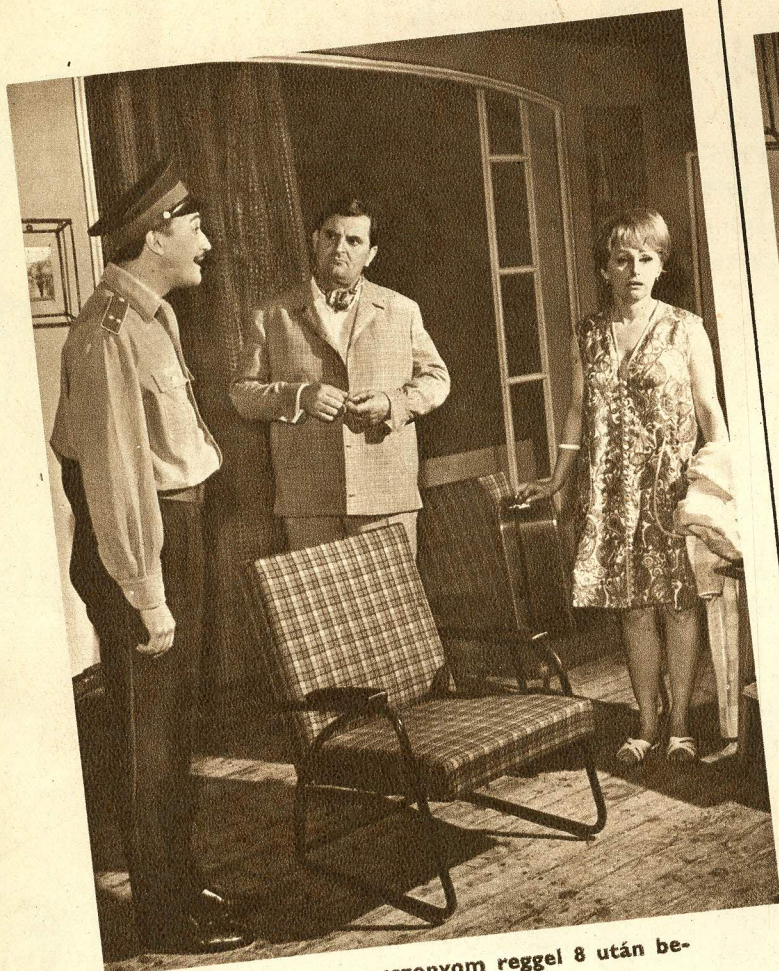

BEMUTATÓ

1967. VI. 3.

BÖNYRÉTALAP

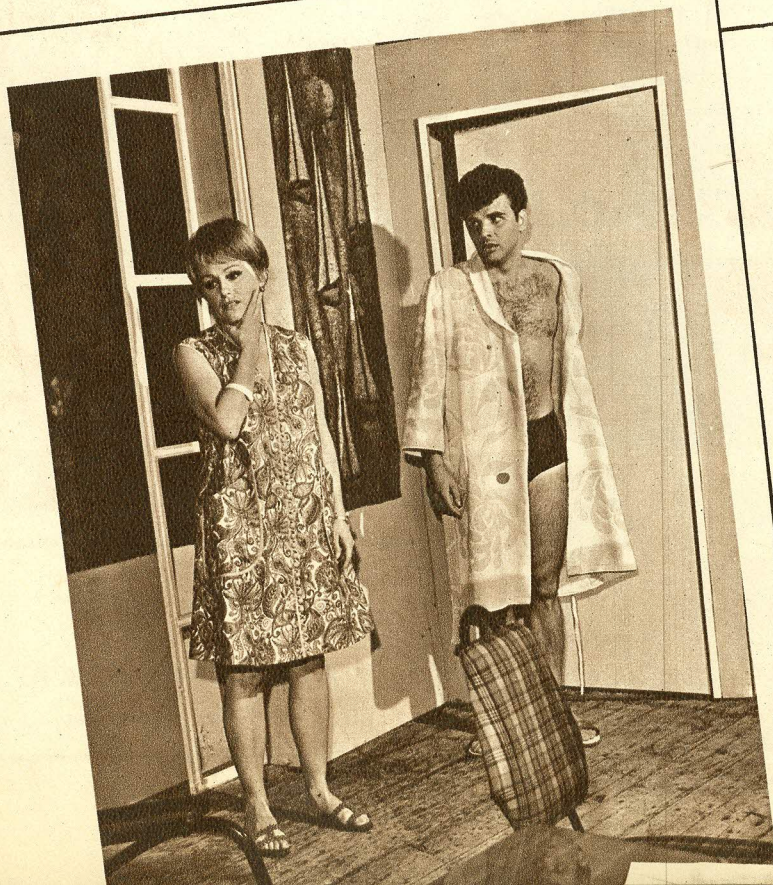
(Győr-Sopron megye)

Sipos: Szíveskedjen, asszonyom reggel 8 után befáradni a rendőrsre...
(Németh József, Simon Géza és Fáy Györgyi)

Klára: Volna egy kérésem... Vagy talán inkább egy kis meglepetés...
Szikora: Mondd már, mert megőrülök!
(Fáy Györgyi és Torday Gábor)

Tibor: Én semmilyen bandának nem vagyok a tagja. Hát úgy nézek én ki, mint egy huligán?
(Fáy Györgyi és Kemény István)

S Z E R E

Klára
A férj
Tibor
Panní, Tibor unokahúga
Deme, alhadnagy
Sipos tizedes
Dr. Réthy
Dr. Kormos
Főgel, hotelportás

Jelmezte

Rendezte

Panni: Tessék mondani, hozhatok neki ebédet?
 Deme: Ebédre otthon lesz, kislányom.
 Panni: Pont 12-kor ebédelünk... Bocsánat, csak úgy mondom...
 (Hajdu Endre, Kocsis Mária és Németh József)

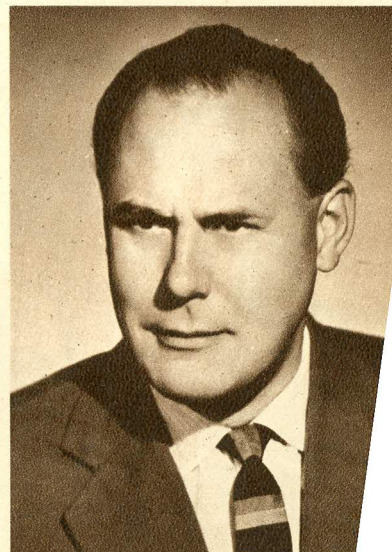
Réti: A hírszerzők beépített embere lent ül a hallban. Utasítása szerint addig nem kezdhet akcióba, amíg valakinek nem hoznak virágot a portára... Igaz?
 (Közlő Róbert és Lengyel István)

S Z T Á S

..... Fáy Györgyi
 Torday Gábor
 Kemény István
 Térem Gizella
 Hajdu Endre
 Németh József
 Köszegi Gyula
 Lengyel István
 Szalay Gyula
 atonnál.

y Yvonne Jászai-díjas
 a Jászai-díjas

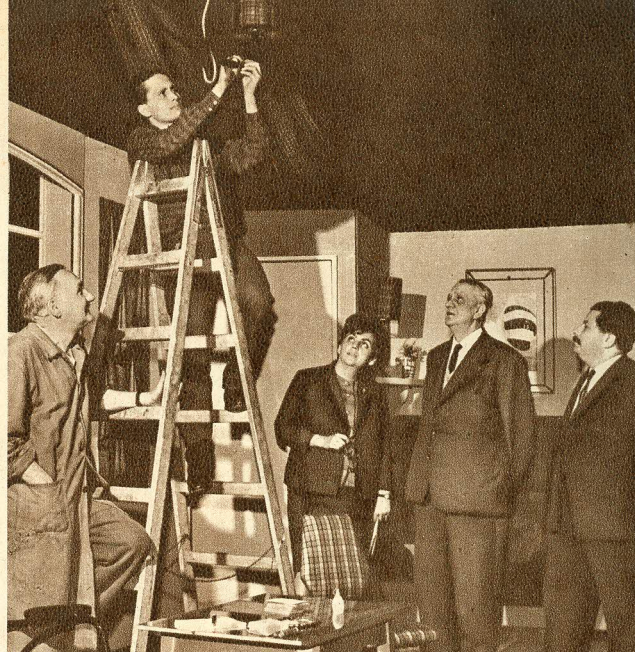
Köszegi Gyula

Szalay Gyula

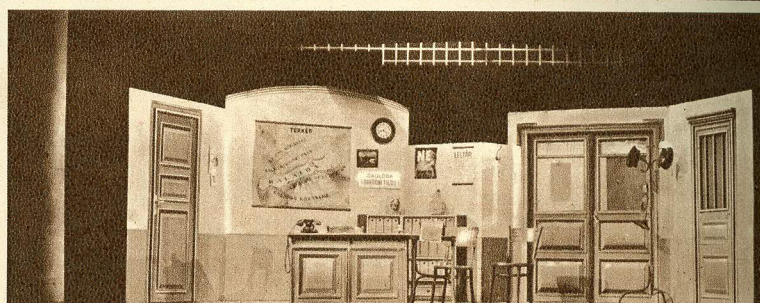
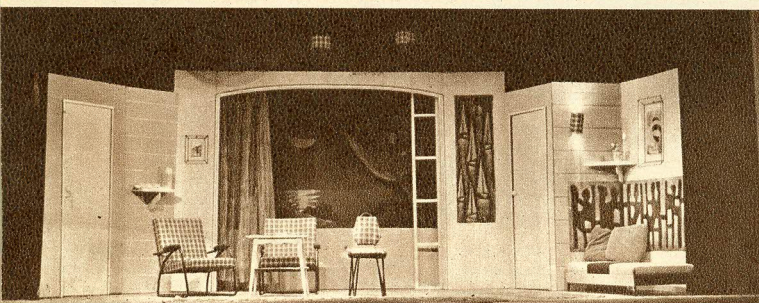
Amikor a színész úgy érzi, hogy egy mondatot másképp kellene mondani, megbeszéli a dramaturggal és a rendezővel.
(Hajdu Endre, Trencsényi Imre, Csongrádi Mária)

Alapos munkát igényel a színpad megvilágítása is.
(Árpási Sándor, Mészáros Károly, Csongrádi Mária, Friedrich Ferenc, Fehér Miklós)

Így készül az előadás

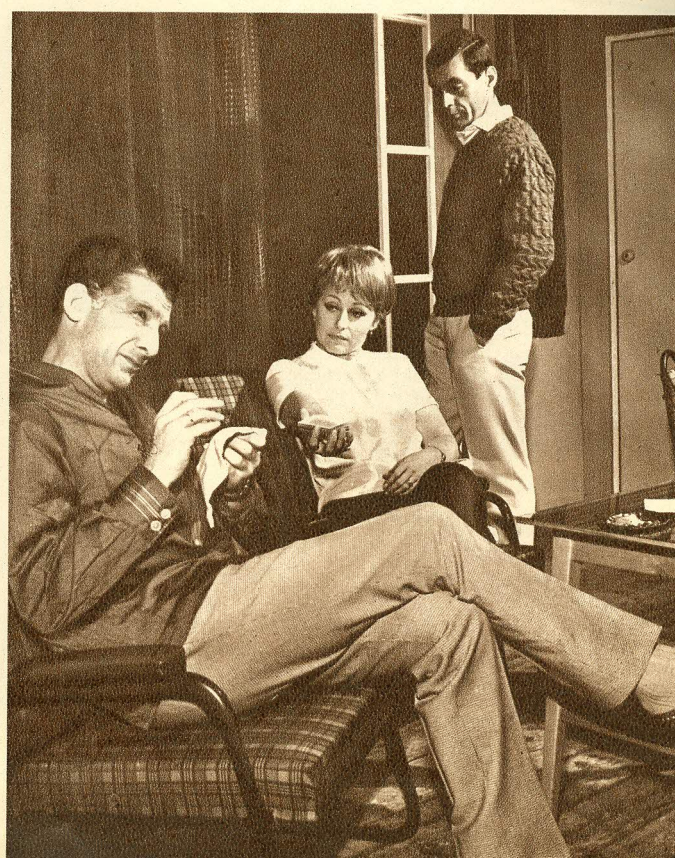
Diszlettervező: FEHÉR MIKLÓS m.v., Jászai-díjas

Segédrendező:
ZOMBORY KATÓ

Lassan már azt sem tudom, segédrendező vagyok-e vagy macska. A nézőtéren kell ülnöm a próbákon a rendező mellett. Időnként valami utasítással fel kell szállnom a színpadra. Csongrádi Mária kéréseire kéretlenül megköveteli a teljes sötétséget próba alatt a nézőtéren. Így kettő között választhattam: vagy minden percben hasra esek, vagy megtanulok látni a sötétben. Az utóbbi történt.

— Ugye, hogy meg lehet ezt is tanulni? — kérdezte aztán Csongrádi cseppet sem meghatótan —, mert a rendezők azt tartják, hogy a segédrendező számára semmi sem lehetetlen.

A szép szőke

asszony:

FÁY GYÖRGYI

„Több előadásukat láttam már, volt ami tetszett, volt ami nem. A legutóbbit nem láttam, mert akkor egy barátom pincéjében voltunk. De másnap mondták, hogy megint játszott a „Szőke”. (Úgy mondom, ahogy volt.) Akkor én nagyon bántam, hogy nem mentem el, mert már többször játszott nálunk, és nagyon tetszett, többeknek. Azóta utána néztem, hogy Fáy Györgyinek hívják. Ezután már jobban fogom figyelni a plakátot. De jobban meg tudnánk jegyezni a színészek nevét — és ezt nálunk többen mondják —, ha a nevükön kívül még tudnánk róluk valamit. Nem lehetne írni róluk a Film Színház Muzsikában?”

P. A. (Keszthely)

KEMÉNY ISTVÁN

bemutakozik

Akkor kezdődött az én színészi pályafutásom, amikor diákkoromban Eger városában megnyertem a megyei szavalóversenyt.

Tizenkilenc éves koromban öltöttem magamra Thespis köpenyét. Mondanom sem kell, hogy rengeteg lyuk van már rajta.

1959-ben szerződtem az Állami Déryné Színházhoz. Egy 60 éves orvos szerepébe kellett beugranom. Megdöbbsenem a szereptől. A közönség meg az alakításomtól. Majd Jókai Mór: „A lőcsei fehér asszony” c. darabjában Blumewitz

kapitány ellen vétettem. Ezután honvéd lettem. Leszerelése után a veszprémi Petőfi Színházhoz szerződtem egy jámbor igazgató: Szilágyi Bertalan. Később is elkövette ezt a hibát, amikor a Győri Kisfaludy Színházhoz invitált. Én mentem. Veszprémben két szerep nőtt a szívemhez. A „Bekopog a szerelem” Sziklai Sándor mérnöke, és a „Liliomfi” Uracs. Győrben már több: a „Fekete gyémántok” Ronnéja, a „Szelistyei asszonyok” Bánfy grófja, az „R— 34-es repülőgépjárat” Pierre Lejou-ja.

1965-ben a vándorkocsim újra megállt az Asbóth utcában, hogy felöltsem magamra a Déryné Színház jelmezeit. Jókai: „Az új földesúr” c. színművében előbb Gyurka, majd Straff Péter jelmezét, Mikszáth: „A nagyerejű Mácsik” darabjában Laczkó Gáborét.

Magánéletem egyik hobbyja az irodalom. Írogatok. Boszszantom vele magamat és néha másokat is.

És végezetül még csak annyit, hogy be szeretném tartani egyik kitűnő színészünk mondását, mely szerint: „A gyufa helyett a fantáziát lobbantsd lángra.”

Hajdu Endre, Németh József és Kemény István

bből lesz a baj! (Kemény István és Fáy Györgyi)

észül a jegyzőkönyv. (Hajdu Endre és Németh József)

Németh József, Komlós Róbert, Lengyel István és Fáy Györgyi

A végén minden jóra fordul.
(Hajdu Endre, Németh József, Fáy Györgyi, Simon Géza és
Kemény István)

Felelős kiadó: Szalai Vilmos. Szerkesztette: Barát Tibor és Trencsenyi Imre
Fotó: FÉNY-SZÓV. (Farkas Jenő felv.)
67.908 Egyetemi Nyomda mélynyomása, Budapest

ÁRA: 2,-- FT